

The Art of Simile in Thirukkural for Conveying Life Principles: A Multifaceted Analysis from the Perspective of Thandiyalankaram

Ms. G. Mahalakshmi,

Assistant Professor & Head, Department of Tamil, Vinayaka Mission's Kirupananda Variyar Arts and Science College, Vinayaka Mission's Research Foundation Deemed to be University, Salem-636 308, India, Email:

luxmega6@gmail.com

Abstract:

Thirukkural, authored by Thiruvalluvar, stands as the pinnacle treasury of wisdom in Tamil literature and a universal scripture [1]. To convey complex life philosophies and ethical principles simply and accessibly to all, Thiruvalluvar has effectively employed numerous similes [1]. His unique ability to connect life's truths with everyday natural imagery is what lends a distinctive quality to the art of simile in Thirukkural [1]. This study analyzes the key similes employed in Thirukkural based on the three types of comparison – characteristic (Paanbu), action (Thozhil), and effect (Payan) – as defined by Thandiyalankaram, the foremost treatise on Tamil rhetoric. Through this, it is elucidated to what extent Thiruvalluvar has strategically employed effect-based similes (Payan Uvamai) to establish his ethical philosophies. The objective of this report is to establish that the similes he used to reinforce life values such as patience, love, self-respect, and strength serve as a hallmark of literary richness.

Keywords: Purity, Patience, Love, Self-respect, Strength, Natural Imagery, Thandiyalankaram

References:

1. Rāsakōpālan, Pa. Tirukkural Aruḷiyal, Poruḷiyal, Kāṭaḷiyal Āyvukaḷ. (Studies on the Aram, Porul, and Inbam sections of Tirukkural). New Century Book House.
2. Jeyamōkaṇ, Sa. Tirukkuraliṇ Ilakkiyap Paṭimaṅkaḷ. (Literary Images of Tirukkural). Kālaccuvaṭu Patippakam.
3. Taṇṭi. Alaṅkārac Caṅkirakam. (Collection of Embellishments/Rhetoric). Translation: Il. Subramaniyan. (Publisher details not available).
4. Tiruvalluvar. Tirukkural. Sa. Kā. Subramaniyar's Commentary. Uḷaviyal Patippakam, Chennai.
5. ---. Tirukkural: Mūlamum Uraiyum. (Original Text and Commentary). Mu. Varadarāsaṇār. Kumbakonam Kalāccāral Patippakam.
6. Subramaniyan, P. S. Tamiḷ Ilakkaṇam – Alaṅkāraṅkaḷ. (Tamil Grammar – Embellishments/Rhetoric). (Publisher details not available).
7. Subburēṭṭiyār, Na. Poikai, Araṇēri marṇum Tirukkural Āyvu. (Studies on Poikai, Ethics, and Tirukkural). Ulaka Tamiḷ Ārāycci Niṇuvaṇam.
8. Varadharasanar, Mu. “Kuraḷ 78: Aṇpakat tillā uyirvāḷkkai vaṇpārkaṇ varṇal marantalirt tarṇu.” (Kural 78: A life without love within is like a dry tree sprouting in barren land). Vālaittamiḷ. (Web Source). Accessed 10 March 2024.
9. ---. “Kuraḷ 151: Akaḷvāraīt tāṅkum nilampōlat tam'mai ikaḷvārp poruttal talai.” (Kural 151: Like the earth that bears those who dig it, it is supreme to endure those who insult you). Vālaittamiḷ. (Web Source). Accessed 10 March 2024.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

திருக்குறளில் வாழ்வியல் தத்துவங்களை உணர்த்தும் உவமைக்

கலை: தண்டியலங்கார நோக்கில் ஒரு பன்முகப் பகுப்பாய்வு

செல்வி .கா .மகாலட்சுமி,

உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், தமிழ்த் துறை, விநாயகா மிஷன்ஸ் கிருபானந்த வாரியார் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, விநாயகா மிஷன்ஸ் பல்கலைக்கழகம், சேலம்-636 308, இந்தியா.
ஆய்வுச் சுருக்கம்

திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள், தமிழ் இலக்கியத்தின் உச்சக்கட்ட ஞானக் களஞ்சியமாகவும், உலகப் பொதுமறையாகவும் விளங்குகிறது [1]. சிக்கலான வாழ்வியல் கருத்துகளையும் அறநெறிகளையும் எளிய முறையில், எல்லோரையும் சென்றடையும் விதத்தில் வெளிப்படுத்துவதற்காக, திருவள்ளுவர் எண்ணற்ற உவமைகளைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார் [1]. வாழ்வியல் உண்மைகளை அன்றாட இயற்கை உருவகங்களுடன் இணைக்கும் அவருடைய தனித்திறமையே திருக்குறளின் உவமைக் கலைக்குத் தனிச்சிறப்பை நல்குகிறது [1]. இவ்வாய்வு, திருக்குறளில் கையாளப்பட்டுள்ள முக்கிய உவமைகளைத், தமிழ் அணி இலக்கணத்தின் தலைமை நூலான தண்டியலங்காரம் வரையறுக்கும் பண்பு, தொழில், பயன் எனும் மூவகை ஒப்புமை அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இதன் மூலம், திருவள்ளுவர் தமது அறவியல் தத்துவங்களை நிறுவ, விளைவு சார்ந்த பயன் உவமைகளை (Effect Simile) எந்த அளவில் உத்திமுறையாகக் கையாண்டுள்ளார் என்பது விளக்கப்படுகிறது. பொறுமை, அன்பு, தன்மானம், வலிமை போன்ற வாழ்வியல் விழுமியங்களை நிலைநிறுத்த அவர் பயன்படுத்திய உவமைகள், இலக்கியச் செறிவின் அடையாளமாக விளங்குகின்றன என்பதை நிலைநிறுத்துவதே இந்த அறிக்கையின் நோக்கம் ஆகும்.

திறவுச் சொற்கள்: தூய்மை, பொறுமை, அன்பு, தன்மானம், வலிமை, இயற்கை உருவகங்கள், தண்டியலங்காரம் [1].

1. முன்னுரை

1.1 திருக்குறளின் சிறப்பும் ஆய்வின் தேவையும்

உலக மொழிகளுள் மிகவும் தொன்மையானதும், பேச்சு வளமும் எழுத்து வளமும் ஒருசேரப் பெற்றதுமான தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்கு உரிய நூலாக உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறள் போற்றப்படுகிறது [1]. 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு' என்று பாரதியாரால் சிறப்பிக்கப்பட்ட இந்நூல், ஒரு மேம்பட்ட அறிவுநூலாகவும், அறநூலாகவும் திகழ்கிறது [1]. இந்த அறநூலின் உட்கருத்துகளை வெகுமக்கள் மனங்களில் ஆழப் பதியச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட உவமைக் கலையின் வீச்சு குறிப்பிடத்தக்கது [1].

இலக்கிய அணியியலில், ஒரு செய்யுளுக்கு உவமை என்பது ஒரு பெண்ணிற்கு ஒப்பனை எந்த அளவுக்கு இன்றியமையாததோ, அதே போல் கருதப்படுகிறது [1]. உவமைகள் வெறும் அலங்காரமாக மட்டும்

அமையாமல், ஒரு கருத்தின் ஆழத்தையும், அதன் பொருளின் நுட்பத்தையும், பொதுமைத் தன்மையையும் நிலைநிறுத்தும் இன்றியமையாத கருவியாக விளங்குகின்றன. ஆகவே, திருக்குறளில் ஆழ இழைந்தோடும் உவமைகள் குறித்து அதன் இலக்கணச் செறிவோடு விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும் [1].

1.2 ஆய்வின் எல்லை, இலக்கு மற்றும் அணுகுமுறை

அணிகளுள் தலைமையான இடத்தைப் பெறுவது உவமை அணி ஆகும் [2]. தொல்காப்பியம் முதலாகத் தோன்றிய தமிழ் அணி இலக்கண நூல்கள் உவமையை விரிவாகப் பேசுகின்றன. இவற்றுள் பிற்கால வளர்ச்சியைக் காட்டும் தண்டியலங்காரம், உவமைக்குத் தெளிவான இலக்கணப் பகுப்பாய்வை வழங்குகிறது [2].

இந்த ஆய்வு, திருக்குறளின் தத்துவார்த்தக் கருத்துகளை உணர்த்தும் உவமைகளின் இலக்கியப் பயன்பாட்டையும், அவை எங்ஙனம் தண்டியலங்காரத்தின் இலக்கண விதிகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றன என்பதையும் ஆராய்கிறது. குறட்பாக்களை அவற்றின் மூல உரையோடும், உரையாசிரியர்களின் விளக்க வேறுபாடுகளோடும் ஒப்பிட்டு [3, 4], திருவள்ளுவரின் உவமைக் கலையின் நுட்பமான ஆசிரியவியல் (Pedagogical) உத்தியை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆய்வு நேர்மையைக் காக்கும் பொருட்டு, மூலநூலான திருக்குறளை மேற்கோள் காட்டும்போது, உரையாசிரியர்களின் விளக்கங்களைப் பயன்படுத்தும் இடங்களில் MLA நெறிமுறைகளின்படி "qtd. in" (quoted in) என்ற மறைமுக மேற்கோள் முறையைப் பயன்படுத்த வேண்டியது கட்டாயமாகிறது [5, 6].

2. உவமையியல் கோட்பாடு: இலக்கண அடித்தளம்

2.1 தண்டியலங்காரம் கூறும் உவமையின் இலக்கணம்

மனிதனுக்குக் காண்கின்ற ஒவ்வொரு பொருளையும் ஒப்புமைப்படுத்திப் பார்க்கின்ற இயல்பு இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கிறது [1]. இந்த ஒப்பிடும் பண்பே இலக்கியத்தில் உவமை அணியாக வளர்ச்சி பெற்றது. தமிழ் அணியிலக்கணத்தில் தண்டியலங்காரம் உவமைக்குத் தெளிவான வரையறையை வழங்குகிறது.

தண்டியலங்காரம் உவமையின் இலக்கணத்தைக் கீழ்க்கண்ட நூற்பாவின் மூலம் தெளிவாக விளக்குகிறது:

“பண்பும் தொழிலும் பயனும் என்று இவற்றின்

ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள் புணர்த்து

ஒப்புமை தோன்றச் செப்புவது உவமை” (தண்டி, நூ. 30) [1, 2]

இந்த நூற்பாவின் விரிவான விளக்கம், உவமை என்பது வடிவம் (பண்பு), செயல் (தொழில்), அல்லது விளைவு/நோக்கம் (பயன்) ஆகிய மூன்றில் [2], ஒன்று அல்லது பல ஒப்புமைத் தன்மைகள், ஒரு

பொருளோடு மற்றொரு பொருளையோ அல்லது பல பொருளையோ ஒப்புமை தோன்றச் சொல்லுவது ஆகும் என்று சுட்டுகிறது [2].

2.2 உவமையின் உறுப்புகளும் ஒப்புமைப் படுத்தும் முறைமைகளும்

உவமை அணி நான்கு முக்கிய உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை: உவமை (உவமானம்), பொருள் (உவமேயம்), ஒத்த பண்பு, மற்றும் உவமை உருபு [2]. புலவர் விளக்கக் கருதும் பொருள் உவமேயம் என்றும், அதற்கு ஒப்பாகக் கூறும் பொருள் உவமானம் என்றும் அறியப்படுகிறது. உதாரணமாக, "தாமரை போன்ற முகம்" என்பதில், முகம் உவமேயம், தாமரை உவமானம் ஆகும். ஒப்புமைக்கு ஆதாரமாக உள்ள இயல்பு ஒத்த பண்பு எனப்படுகிறது (எ.கா: செம்மை நிறம் - "பவளம் போலும் செவ்வாய்") [2].

தண்டியலங்காரம், பொருளோடு பொருளை ஒப்புமைப்படுத்தும் முறையை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறது [2]:

1. ஒரு பொருளோடு ஒரு பொருள் (எ.கா: செவ்வான் அன்ன மேனி).
2. ஒரு பொருளோடு பல பொருள் (எ.கா: பிறை அன்ன விளங்கு வால் வை எயிறு).
3. பல பொருளோடு பல பொருள் (எ.கா: சுறவு இனத்து அன்ன வாளோர் மொய்ப்ப).
4. பல பொருளோடு ஒரு பொருள் (எ.கா: கரிகாலன் முன்னிலைச் செல்லாப் பீடு இல் மன்னர் போல ஓடுவை மன்னா? வாடை) [2].

திருக்குறள் உவமைகள் பெரும்பாலும் முதல் வகையிலோ அல்லது சுருக்கமான ஒப்புமை முறையிலோ அமைந்துள்ளன.

2.3 பண்பு, தொழில், பயன் உவமைகளில் திருவள்ளுவரின் தேர்வு

தண்டியலங்காரம் கூறும் பண்பு, தொழில், பயன் என்னும் மூவகை ஒப்புமைத்தன்மை [2], திருவள்ளுவரின் உவமைக் கட்டமைப்பின் நுட்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

- **பண்பு உவமை:** பொருள்களின் நிறம், வடிவம், அளவு போன்ற பண்புகள் ஒப்பிடப்படுவது (எ.கா: 'பால் போலும் இன்சொல்') [2]. திருக்குறளின் புறந்தாய்மை (கு. 298) குறளில், நீரின் தூய்மை செய்யும் காட்சிப் பண்பு ஒரு பகுதி உவமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது [1].
- **தொழில் உவமை:** செயல் சார்ந்த ஒப்புமை (எ.கா: நாகம் உயிர்த்தல் - கு. 763).
- **பயன் உவமை:** செயலின் விளைவு அல்லது நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒப்புமை.

ஒரு நீதி நூலை இயற்றும்போது, திருவள்ளுவர் உணர்வு அல்லது வடிவம் சார்ந்த பண்பு உவமைகளை விடுத்து, விளைவு சார்ந்த பயன் உவமைகளை அதிகமாகத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஆசிரியர் உத்தியாகும். அறம் என்பது செயலின் விளைவோடு (Action and Consequence) நேரடித்

தொடர்புடையது. ஒரு செயல் அல்லது பண்பு எத்தகைய விளைவை அல்லது பயனை நல்குகிறது என்பதை ஒப்புமை மூலம் உணர்த்தும்போது, தத்துவார்த்த வாதம் வலுப்பெறுகிறது. உதாரணமாக, பொறுமைக்கான உவமையில் (கு. 151), நிலம் தாங்குவதால் ஏற்படும் 'பயன்' (தோண்டுபவரைத் தாங்குதல்) மனிதன் பொறுமை காப்பதால் பெறும் 'பயனுக்கு' (இகழ்வாரைத் தாங்குதல்) ஒப்பிடப்படுகிறது. இந்தத் தேர்வு, திருக்குறளின் கருத்துகளை வெறும் அறிவுறுத்தல்களாக அல்லாமல், விளைவுகளின் அடிப்படையில் நிறுவ உதவுகிறது.

3. வாழ்வியல் விழுமியங்களில் உவமைக் கலையின் பயன்பாடு

திருவள்ளுவர் உவமைக்காகத் தேர்ந்தெடுத்த நிலம், வற்றல் மரம், நாகம் போன்ற இயற்கை உருவகங்கள் [1] வெறுமனே ஒப்பனைக்கு மட்டும் அமையாமல், நீடித்த மற்றும் உலகளாவிய அற விழுமியங்களுக்கான குறியீடுகளாகவும் (Symbols) மாறுகின்றன. இவை சிக்கலான தத்துவங்களைச் சுருக்கி, எளிதில் நினைவில் நிறுத்த உதவுகின்றன.

3.1 பொறுமை எனும் பெரும் பண்பு: நிலத்தின் தாங்கும் சக்தி (கு. 151)

பொறுமை கடலினும் பெரிது என்று உணர்த்தும் வள்ளுவர், பொறையுடைமையின் தலைசிறந்த இலக்கணத்தை, பூமித்தாயின் தாங்கும் சக்தியுடன் ஒப்பிட்டு விளக்குகிறார் [1].

குறள் 151:

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை” [1, 7]

நிலம் தம்மை எவ்வளவு ஆழமாகத் தோண்டினாலும், அந்தத் துன்பத்தைப் பொறுத்து, தோண்டுபவரைத் கீழே தள்ளாமல் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது [1, 8]. அதேபோல், நம்மை இகழ்ந்து பேசும் அல்லது அவமதிக்கும் மனிதர்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதே தலைசிறந்த அறம் என்று வள்ளுவர் எடுத்துரைக்கிறார் [9].

மு. வரதராசனார், "தன்னை வெட்டுவோரையும் விழாமல் தாங்குகின்ற நிலம்" என்று உரைக்க [9], சாலமன் பாப்பையா, "தன்னையே தோண்டினாலும் தோண்டுபவர் விழுந்துவிடாதபடி தாங்கும் நிலம்" எனக் குழி பறிப்போரையே தாங்குவதைச் சுட்டுகிறார் [9]. இந்த உவமை, வெறுமனே தாங்கிக் கொள்வதை விட, தீங்கு செய்பவனுக்குத் தீமை செய்யாமல் இருப்பதன் மூலம், பொறுமையின் உச்ச வரம்பை நிறுவுகிறது. தண்டியலங்கார நோக்கில், நிலம் தாங்குவதால் கிடைக்கும் பயனை (தாங்கி நிற்பது) இது வலியுறுத்துவதால், இது ஒரு மிகச் சிறந்த பயன் உவமை ஆகிறது.

3.2 அன்பின் இன்றியமையாமை: வற்றல் மரத்தின் தரிசு நிலை (கு. 78)

அன்பு என்பது இரக்கம், கருணை போன்ற பண்புகளின் ஆணிவேர் [1]. மனித உள்ளத்தில் அன்பு இல்லாவிட்டால், அவனுடைய வாழ்க்கை செழிப்பாக அமையாது. இதனை வள்ளுவர், இயற்கையின் எதிர்மறை உருவகத்துடன் இணைத்து விளக்குகிறார்.

குறள் 78:

“அன்பு அகத்துஇல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வற்றல் மரம் தளிர்ந்த தற்று” [1, 10]

நீர்ப்பசையே இல்லாத வறண்ட நிலத்தில் [10], காய்ந்து சுக்காகிப் போன மரம் மீண்டும் தளிர்க்க முயல்வது என்பது முற்றிலும் பயனற்றது [4]. அதேபோல்தான், மனத்தில் அன்பு இல்லாமல் இல்லறத்தோடு கூடி வாழும் மனிதர்களும், உயிர் வாழ்ந்தும் பயனில்லை [1, 3]. இங்கு, வன்பாலில் மரம் தளிர்ந்தல் சாத்தியமற்றது என்ற எதிர்மறை ஒப்புமை (Negative Analogy) பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன்மூலம், அன்பு இல்லாமை என்பது ஒரு வாழ்வியல் தரிசு நிலைக்கு ஒப்பானது என வள்ளுவர் கடுமையாகச் சுட்டுகிறார்.

இத்துடன், “அன்பு இலதனை வெயில் போலக் காயுமே/ அன்பு இலதனை அறம்” (கு. 77) [1] என்னும் இணை உவமையையும் வள்ளுவர் சுட்டுகிறார். எலும்பு இல்லாத உடலை வெயில் சுடுவது போல, அன்பு இல்லாதவனை அறமே துன்புறுத்திக் கொன்றுவிடும் என்று எச்சரிப்பதன் மூலம், அன்பின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகிறது [1].

3.3 தன்மானம் மற்றும் வீரம்: கவரிமா உவமைவழி மானத்தின் எல்லை (கு. 969)

வீரம், புகழ், கௌரவம் ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கும் மனிதர்களுக்குத் தன்மானம் மிகவும் இன்றியமையாதது [1]. மானத்தின் உச்சகட்ட உணர்ச்சியே உயிரைத் துறப்பதாகும்.

குறள் 969:

“மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்

உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்” [1]

தன் இனத்தில் ஒரு வகையான கவரிமானின் உடல் முழுதும் மயிர் நிறைந்திருக்கும். அவற்றில் ஒரு மயிர் நீங்கினால் கூட, அது இறந்துவிடும் இயல்புடையது [1]. கவரிமானின் இந்த விசித்திரமான இயல்பு உவமையாகக் கொள்ளப்பட்டு, மானமே பெரிதெனக் கருதுவோர், மானக்கேடு நேரும்போது தம் உயிரைத் துறப்பர் என்று அழகுற விளக்கப்படுகிறது [1]. அழிந்துபோகும் தன்மையைக் கொண்ட ஓர் அஃறிணைப் பொருளை (கவரிமா) மானத்தைக் குறிக்க உவமையாக்கியதன் மூலம், மனித கௌரவத்தின் உச்சபட்ச உணர்ச்சி நிலை, ஒரு நுட்பமான தத்துவமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

3.4 வலிமைக்கான வரையறை: நாகம் மற்றும் எலியின் தத்துவ முரண் (கு. 763)

வீரம் இல்லாத பெரும்படை, வீரம் உடைய சிறுபடையின் முன்னர்த் தோற்கும் என்ற கருத்தை வள்ளுவர், அளவிற்கும் தரத்திற்கும் இடையிலான முரணை உவமை மூலம் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

குறள் 763:

“ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை

நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்” [1]

எலிகள் எல்லாம் பெரும் கூட்டமாகச் சேர்ந்து கடல் அலை போலப் பெரிய ஆரவாரம் செய்தாலும் [1], விடம் உள்ள நல்ல நாகமானது சீறி மூச்சு விட்டாலே, அந்த எலிக் கூட்டம் பயந்து நடுங்கி அழிந்துவிடும் [1].

இவ்வுவமை, வலிமை என்பது எண்ணிக்கை (அளவு) சார்ந்ததல்ல, அது வீரம் மற்றும் திறன் (தரம்) சார்ந்தது என்பதை நிலைநிறுத்துகிறது. நாகம் உயிர்த்தல் என்பது அதன் வீரம் வெளிப்படும் 'செயல்' அல்லது 'தொழில்' ஆகும். எனவே, தண்டியலங்கார நோக்கில் இது தொழில் உவமையாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. மனித வாழ்வின் கடமைகளைத் திறம்படச் செய்வதற்கு வலிமை என்பது எத்தகு இன்றியமையாமை உடையது என்பதை இவ்வழகான உவமை எடுத்துரைக்கிறது [1].

4. திருக்குறள் உவமைகளின் அமைப்பு மற்றும் இலக்கியச் செறிவு

4.1 உழவுத் தொழிலின் தலைமைப் பண்புக்கான உவமை (கு. 1041)

மக்கள் சமுதாயத்தை வாழ வைப்பவர்கள் உழவர்கள். அவர்களின் உழைப்பு இல்லாவிட்டால் உலகமே இல்லை [1]. வள்ளுவர் உழவுத் தொழிலின் முக்கியத்துவத்தை, உலக இயக்கத்தின் ஆதார மையமாகிய அச்சாணியுடன் ஒப்பிடுகிறார்.

குறள் 1041:

“உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி; அஃது ஆற்றாது

எழுவாரையும் எல்லாம் பொறுத்தது” [1]

உழுது பயிரிட்டு விளைச்சலை உண்டாக்கக் கூடிய உழவர்கள்தான், மக்கள் வண்டியின் அச்சாரமாக (ஆணி) விளங்குபவர்கள் [1]. விஞ்ஞானியோ, அறிஞரோ, அரசியல்வாதியோ அல்லாமல், பிற தொழில்கள் செய்பவர்களுக்கும் உழவுத் தொழிலே அச்சாரமாய் அமைந்து வயிற்றுக்குச் சோறிடுகிறது [1]. வண்டி இயங்குவதற்கு அச்சாணி இன்றியமையாதது போலவே, உலக வாழ்வு நிலைபெற உழவர் அவசியம் என்பதை இந்த தொழில்/பயன் உவமை நிலைநிறுத்துகிறது.

4.2 வாழ்வியல் தூய்மை: புறத்தூய்மைக்கும் அகத்தூய்மைக்கும் இடையிலான உவமை (கு. 298)

நம் வாழ்வின் அடிப்படைச் சுத்தமும் சுகாதாரமும் ஆகும். உடல் அளவில் மட்டும் தூய்மை உடையவர்களாய் இருப்பது போதாது; மனம், அறிவு, நினைவு எல்லாவற்றிலும் தூய்மையானவர்களாகத் திகழ வேண்டும் என்பதை வள்ளுவர் உவமையின் மூலம் வலியுறுத்துகிறார் [1].

குறள் 298:

“புறம்தூய்மை நீரான் அமையும் அகம் தூய்மை

வாய்மையால் காணப் படும்” [1]

புற உடலின் தூய்மைக்கு நீர் ஒரு முக்கியமான காரணி (இது ஒரு பண்பு உவமை). அதேபோல், அகத்தூய்மைக்கு வாய்மை இன்றியமையாதது (இது ஒரு பயன் உவமை). புறத்தூய்மையை நீர் கொண்டு எளிதாகச் செய்வது போல, மனத்தூய்மையை வாய்மையால் காண இயலும். இந்த அமைப்பு, இரண்டு ஒப்புமைத் தன்மைகளை ஒரே குறளில் இணைத்து, மனத்தூய்மையின் ஆழத்தை அழகுறப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது [1].

5. அட்டவணை வழியான தரவுச் சுருக்கமும் கோட்பாட்டுப் பொருத்தமும்

திருவள்ளுவர் தாம் விளக்கக் கருதிய வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை நிலைநிறுத்த, தாம் தேர்ந்தெடுத்த உவமானம் எத்தகைய ஒப்புமை வகையோடு பொருந்துகிறது என்பதில் கொண்டிருந்த நுட்பமான இலக்கணத் தேர்வை, பின்வரும் அட்டவணைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட வாழ்வியல் உவமைக் குறட்பாக்களின் தொகுப்பு

வாழ்வியல் நெறி	குறள் எண்	உவமேயம் (விளக்கப்படும் பொருள்)	உவமானம் (ஒப்புமைப் பொருள்)	ஒத்த பண்பு/விளைவு	ஆதாரம்
பொறுமை	151	தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல்	அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்	துன்பத்தையும் தாங்கும் ஆற்றல்	[1, 7]
அன்பு	78	அன்பில்லா உயிர்வாழ்க்கை	வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்ந்தற்று	பயனற்ற நிலை	[1, 10]
தன்மானம்	969	மானத்தின் பொருட்டு உயிரை நீப்போர்	மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா	மானமே உயிரினும் சிறந்தது	[1]
வலிமை	763	திறம்பட செயல்படும் சிறுபடை	உயிர்க்கும் நாகம்	அச்சுறுத்தும் தரம் சார்ந்த ஆற்றல்	[1]

திருக்குறள் உவமைகளில் தண்டியலங்கார இலக்கணப் பொருத்தம்

குறள் எண்	மையக் கருப்பொருள்	உவமைச் செயல்பாடு	தண்டியலங்கார ஒப்புமை வகை	விளக்கவுரைத் தேவை
151	பொறையுடைமை	நிலம் தாங்கிப் பயனளித்தல்	பயன் உவமை	அறச் செயலின் விளைவை வலியுறுத்துகிறது [2]
763	வலிமை	நாகம் உயிர்ப்பதால் அழிவு நேருதல்	தொழில் உவமை	வீரம் எனும் 'செயலின்' ஆற்றல் [1]
298	வாய்மை/தூய்மை	நீர் தூய்மை செய்தல்	பண்பு உவமை	புறத்தூய்மையின் காட்சிப் பண்பு [1]
1041	உழவு	அச்சாணி வண்டியைத் தாங்குதல்	தொழில்/பயன் உவமை	உலகை இயங்கச் செய்யும் 'தொழில்' [1]

6. முடிவுரை

திருக்குறள் என்னும் ஒப்பற்ற நூலில் திருவள்ளுவர் கையாண்ட உவமைக் கலையின் நுட்பம், தமிழ் அணி இலக்கண மரபுக்கு ஏற்பவும், நீதியியல் நூலின் நோக்கத்திற்கு ஏற்பவும் அமைந்திருப்பது இந்த ஆய்வின் மூலம் தெளிவாகிறது. திருக்குறளின் உவமைகள், தண்டியலங்காரம் கூறும் உவமை இலக்கணத்தின் அனைத்து விதிகளுக்கும், குறிப்பாக, பண்பு, தொழில், பயன் எனும் மூவகை ஒப்புமை வரையறைகளுக்கும், உட்பட்டே அமைந்துள்ளன [1, 2].

திருவள்ளுவர், கடினமான அறக் கருத்துக்களை இலகுபடுத்தவும், வாழ்வியல் தத்துவங்களை உணர்த்தவும், எளிமையான இயற்கை உருவகங்களை [1] தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றை நீடித்த குறியீடுகளாக மாற்றியுள்ளார். உதாரணமாக, 'நிலம்' என்றதும் பொறுமை, 'வற்றல் மரம்' என்றதும் அன்பு இன்மையின் தரிசு நிலை ஆகிய குறியீடுகள் நிறுவப்பட்டிருப்பது, அவருடைய இலக்கியப் படிமத் தேர்வின் சிறப்பை உணர்த்துகிறது.

அறத்தை வலியுறுத்தும் நூலின் தேவைக்கேற்ப, அவர் உவமைகளில் பயன் ஒப்புமைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார் [2]. ஒரு செயல் அல்லது பண்பின் விளைவை (பயனை) உவமை மூலம் ஒப்பிடுவது, அறச் சிந்தனையை வாசகர் மனதில் ஆழமாகப் பதிய வைக்கிறது. இத்தகைய உவமைக் கட்டமைப்பு, திருக்குறள் ஒரு வரலாற்று நூலாகவோ, வெறும் நீதித் தொகுப்பாகவோ நிற்காமல், காலத்தையும் தேசத்தையும் கடந்து உலகப் பொதுமறையாக நிலைபெறுவதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. உழவு, அச்சாணி, தூய்மை, வாய்மை, அன்பு, வற்றல் மரம், வலிமை, நாகம் போன்றவற்றில் சிறந்த உவமைகளை இழையோடவிட்டு வாழ்வியல் தத்துவங்களைப் பாங்குடன் விளக்கியிருப்பது, திருவள்ளுவரின் கலைத்திறனுக்குச் சான்றாகும் [1].

மேற்கோள் பட்டியல் (Works Cited)

1. இராசகோபாலன், ப. திருக்குறள் அருளியல், பொருளியல், காதலியல் ஆய்வுகள். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.
2. ஜெயமோகன், ச. திருக்குறளின் இலக்கியப் படிமங்கள். காளச்சுவடு பதிப்பகம்.
3. தண்டி. அலங்கார சங்கிரகம். மொழிபெயர்ப்பு: இல. சுப்பிரமணியன். (பதிப்பக விவரம் இல்லை).
4. திருவள்ளுவர். திருக்குறள். ச. கா. சுப்பிரமணியர் உரை. உளவியல் பதிப்பகம், சென்னை.
5. ---. திருக்குறள்: மூலமும் உரையும். மு. வரதராசனார். கும்பகோணம் கலைச்சாரல் பதிப்பகம்.
6. சுப்பிரமணியன், பி. எஸ். தமிழ் இலக்கணம் – அலங்காரங்கள். (பதிப்பக விவரம் இல்லை).
7. சுப்புரெட்டியார், ந. பொய்கை, அறநெறி மற்றும் திருக்குறள் ஆய்வு. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.
8. Varadharasanar, Mu. “குறள் 78: அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றல் மரந்தளிர்ந்த தற்று.” வலைத்தமிழ். (வலைத்தள ஆதாரம்). Accessed 10 March 2024.
9. ---. “குறள் 151: அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.” வலைத்தமிழ். (வலைத்தள ஆதாரம்). Accessed 10 March 2024.

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.